

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. София, 31.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
като разгледа докладваното от Милен Василев Въззивно търговско дело № 20211001001107 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от 21.09.2021 г. на ответника сдружение „Съюз на българските композитори“ срещу решението от 15.08.2021 г. по т. д. № 1307/2019 г. на Софийския градски съд, VI-9 състав, с което:

- са отменено на осн. чл. 25, ал. 5 ЗЮЛНЦ всички решения от 8.06.2019 г. на общото събрание на ответника,
- ответникът е осъден да заплати на ищеца С. Т. Д. сумата 365 лв. – съдебни разноски.

В жалбата се твърди, че неправилно СГС е приел, че не са били спазени правилата за свикване на процесното общо събрание. Твърди се, че тъй като сдружението не е било пререгистрирано по реда на ЗТРРЮЛНЦ към датата на това ОС от 8.06.2019 г. /пререгистрирано било на 11.12.2019 г./, то не било възможно поканата за свикване да се публикува в този регистър. Сочи се, че членовете на сдружението са били уведомени за свиканото ОС чрез електронна поща, който начин за известяване е бил приет от регистърния съд при вписването на предходни промени от 2013 г. и 2017 г. Твърди се, че не е обсъдено и, че АВ е вписала промените, приети на същото ОС.

Предвид изложеното жалбоподателят моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Въззиваемият С. Т. Д. – ищец по иска – чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я остави без уважение, а обжалваното с нея решение – в сила, като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 от ГПК във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на въззиваемия, намира за установено следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от С. Т. Д. с искова молба от 8.07.2019 г., уточнена с молба от 25.11.2019 г., с която срещу сдружение „Съюз на българските композитори“ са били предявени искове по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ за отмяна на решенията на общото събрание на ответното сдружение, проведено на 8.06.2019 г. в гр. София, а именно за: 1) приемане оставката на акад. Г. М. и освобождаването му от Управителния съвет; 2) освобождаване на проф. Г. К. от Управителния съвет; 3) приемане първа точка от дневния ред за следващото общо събрание да бъде „избор на двама нови членове на Управителния съвет“; 4) приемане към чл. 11 от устава да се прибави нова буква „Г“ със следния текст: „Общото събрание прекратява или удължава мандата на УС и на КС на СБК. За секция „Музиколози“ ОС на секцията решава този въпрос“; 5) приемане на промяна в устава, като чл. 13, ал. 1, буква г) да се промени в текста, както следва: „четирима“ на „двама“ членове композитори“; 6) приемане промяна текста на чл. 13, абзац 3 в устава на СБК, както следва: „За пълен мандат се счита този, който е минал повече от половината срок, упоменат в устава“.

В исковата молба се твърди, че решенията били незаконосъобразни, защото била нарушена процедурата по свикване на ОС по чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ: 1) поканата за свикване не била обявена в РЮЛНЦ и не била поставена на мястото за обявление в сградата, където се намира управлението на сдружението; 2) не бил спазен предвиденият в същата разпоредба 1-месечен срок, тъй като решението на УС за свикване на ОС е от 10.05.2019 г., а самото ОС е проведено на 8.06.2019 г.

В молба от 25.11.2019 г. /неправилно озаглавена „допълнителна искова молба“/ ищецът е навел и други доводи за незаконосъобразност на атакуваните решения на ОС, които не са наведени в срока по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ.

Не се спори, а и от вписванията в електронния РЮЛНЦ, които въззивният съд служебно провери, е видно, че ответното сдружение е било първоначално регистрирано като такова с решение от 10.03.1949 г. по гр. д. № 2/1949 г. на Софийския областен съд с наименованието „Съюз на композиторите, музиколозите и концертиращите артисти“. С решение от 26.04.1995 г. по ф.д. № 4446/1990 г. на СГС сдружението е преименувано на „Съюз на българските композитори“, като е вписан нов устав. Последните промени в устава по това фирмено дело са вписани с решение от 1.10.2014 г. на СГС въз основа на решение на ОС от 28.06.2014 г. Последните промени по отношение на УС по това фирмено дело са вписани с решение от 15.11.2017 г. на СГС въз основа на решение на общо събрание от 29.10.2017 г., като е вписан следния състав на Управителния съвет: Ц. А. М. – председател, В. Н. Д. – главен секретар, Г. Г. К., Г. Л. М., Д. Х. Х., Т. И. Д. и Е. Б. В. - Ч. – председател на секция „Музиколози“.

Сдружението е пререгистрирано без промени по реда на ЗТРРЮЛНЦ на 11.12.2019 г. с ЕИК – 000703486 по заявление № 20191125135916.

Впоследствие на 19.04.2021 г. по заявление № 20210413175849 са вписани промени в Управителния съвет на сдружението: 1) заличаване като членове на Г. Г. К. и Г. Л. М., и 2) вписване като членове на С.Т. И. и Я. Х. М.. По същото заявление е обявен и актуален устав. Вписването е поискано въз основа на приети решения на общи събрания, проведени на 8.06.2019 г. и 10.11.2019 г.

Според приложения към заявлението /и представен по делото/ протокол от 8.06.2019 г. на ОС са били приети следните решения: 1) за приемане оставката на акад. Г. М. и освобождаването му от Управителния съвет; 2) за освобождаване на проф. Г. К. от Управителния съвет; 3) за приемане първа точка от дневния ред за следващото общо събрание да бъде „избор на двама нови членове на Управителния съвет“; 4) за приемане към чл. 11 от устава да се прибави нова буква „Г“ със следния текст: „Общото събрание прекратява или удължава мандата на Управителния съвет и на Контролния съвет на СБК. За секция „Музиколози“ общото събрание на секцията решава този въпрос“; 5) за приемане промяна в устава, като чл. 13, ал. 1, буква г) да се промени в текста, както следва: „четирима“ на „двама“ членове композитори“; 6) за приемане промяна текста на чл. 13, абзац 3 в устава на СБК, както следва: „За пълен мандат се счита този, който е минал повече от половината срок, упоменат в устава“.

Според приложения към заявление протокол от 10.11.2019 г. на ОС за членове на УС са избрани С.Т. И. и Я. Х. М..

Представен е действащия към 8.06.2019 г. устав на сдружението, изменен последно на ОС на 28.06.2014 г. Според чл. 11, ал. 2 от същия: „Свикването на ОС се извършва с писмена покана, която трябва да съдържа дневния ред, датата, часа и мястото на провеждането на събранието в населеното място, където се намира седалището на сдружението, а така също и по чия инициатива се свиква събранието. Към поканата се прилагат копия от документите, предлагани за обсъждане и разглеждане в ОС и вземане на решения по тях. По въпроси, които не са включени в обявления в

поканата дневен ред, не може да се взимат решения от общото събрание. Поканата не се обнародва в „Държавен вестник“.

Общото събрание от 8.06.2019 г. е било свикано с решение по протокол № 5/10.05.2019 г. на Управителния съвет с дневен ред: 1) освобождаване на членове на УС, 2) промяна на устава, и 3) разни.

Представени са покана за свикването с посочения дневен ред; списък на членовете на СБК към 8.06.2019 г. – общо 119 члена; списък на членовете с посочени електронни адреси за кореспонденция; извадка от електронната поща на СБК за изпратени на 10.05.2019 г. съобщения с поканата за свиканото ОС на 8.06.2019 г. до общо 90 електронни адреса, съпадащи с адресите в първия списък; приложение № 1 към протокола от 8.06.2019 г. на ОС; протокол № 7/20.04.2015 г. на УС и КС; протокол № 5/30.11.2013 г. на ОС; протокол № 4/28.06.2014 г. на ОС.

Други доказателства не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и е допустима. Разгледана по същество е **основателна**.

1. По предмета на делото

Предмет на делото са предявени от ищеца срещу ответника искове по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ за отмяна на всички решения на общото събрание на ответното сдружение, проведено на 8.06.2019 г. в гр. София. Исковете са конститутивни, като различните наведени от ищеца основания за незаконосъобразност на оспорваните решения на ОС водят до обективно съединяване на конститутивни искове по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ, а произнасянето на съда по пороци които не са релевирани в преклузивния срок по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ е недопустимо. Този срок е 1-месечен от узнаването за съответното решение, но не по-късно от 1 година от датата на вземане на решението.

Настоящата искова молба е подадена на 8.07.2019 г. – 1 месец след провеждане на ОС на 8.06.2019 г., на което ищецът е присъствал /видно от протокола/, поради което тя е подадена в последния ден от срока по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ. В исковата молба ищецът е изтъкнал следните основания, които според него водят до незаконосъобразност на оспорваните процесни решения на ОС на ответното сдружение: **1)** поканата за свикване не била обявена в РЮЛНЦ и не била поставена на мястото за обявление в сградата, където се намира управлението на сдружението; и **2)** не бил спазен предвиденият в същата разпоредба 1-месечен срок, тъй като решението на УС за свикване на ОС е от 10.05.2019 г., а самото ОС е проведено на 8.06.2019 г. С това според ищеца била нарушена процедурата по свикване на ОС по чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ. Други основания за незаконосъобразност на оспорваните решения на ОС ищецът не е изтъквал в срока по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ, и по-специално – че не е спазен редът за поканване за свиканото ОС, предвиден в устава. Оплакването е единствено за нарушен закон – чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ.

Действително, други доводи за незаконосъобразност на атакуваните решения на ОС ищецът е изтъкнал в т.нар. „*допълнителна искова молба*“ от 25.11.2019 г., а именно – че е нарушен и редът на поканване по чл. 11, ал. 2 от устава, доколкото не се установявало дали на членовете е била изпратена по електронен път поканата за свикване на ОС, дали те са я получили и дали посочените електронни адреси действително са техни; че решенията са приети в нарушения на изискванията за мнозинство; че не е провеждано гласуване за промяна на чл. 11 от устава; че към протокола не е приложен списък на присъствалите членове с положен подпис от всеки от тях, което поставяло под съмнение присъствието. Тези доводи обаче недопустимо разширяват основанието на първоначално

предявения иск, тъй като са заявени след изтичане на преклузивния 1-месечен срок по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ, който за ищецът е изтекъл на 8.07.2019 г., доколкото той лично е присъствал на процесното ОС. Следва да се акцентира, че този срок тече от „узнаване за взетото решение на ОС“, а не от „узнаване на основанието за незаконосъобразността на решението“. По тази причина тези допълнителни доводи са извън предмета на предявения иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ и не могат да се обсъждат от съда.

Същевременно, в обжалваното решение в нарушение на закона част от тези преклудирани доводи са обсъдени от първоинстанционния съд, като дори заради тях е уважен искът, а именно – поради прието недоказване, че поканата за свикване на ОС е изпратена по електронен път до членовете на сдружението и получена от същите на посочените електронни адреси, а за тези, които нямат такива – че е получена от тях по друг начин, поради което е приет за нарушен редът за поканване по чл. 11, ал. 2 от устава. Подобно оплакване обаче в първоначалната искова молба липсва. По този начин съдът се е произнесъл извън предмета на исковата претенция, т.е. извън основанието на иска. Това процесуално нарушение ще бъде поправено в настоящото въззивно решение, в което искът ще бъде разгледан само в рамките на наведените в срока по чл. 26, ал. 6 ЗЮЛНЦ основания.

Следва да се посочи и, че самата осъществена от СГС двойна размяна на книжа е извършена в нарушение на приложимия за разглеждане на настоящия спор процесуален ред. Подобна двойна размяна на книжа е предвидена единствено за производствата по глава 32 от ГПК – „Производство по търговски спорове“. Кои са търговските спорове е уредено в чл. 365 ГПК и сред тях не фигурират споровете по ЗЮЛНЦ. В тази категория дела влизат единствено споровете за „участие в търговско дружество или в **друго юридическо лице – търговец**, както и за установяване недопустимост или нищожност на вписването и за несъществуване на обстоятелство, вписано в търговския регистър“ – чл. 365, т. 3 ГПК. Видно от разпоредбата тя касае единствено споровете относно **юридически лица – търговци**, но не и относно **юридически лица – нетърговци**, каквито безспорно представляват ЮЛНЦ. По тази причина настоящият спор е извън приложното поле на глава 32 ГПК, а се разглежда по общия исков ред, в който следва да се извършва единствено единична размяна на книжа /чл. 131, чл. 140 ГПК/. Ето защо молбата на ищеца от 25.11.2019 г. няма характера и значението на допълнителна искова молба по смисъла на чл. 372 ГПК, а подаденият във връзка с нея отговор от 4.02.2020 г. на ответника няма характера на допълнителен отговор по смисъла на чл. 373 ГПК.

Молбата от 25.11.2019 г. обаче има друго значение – тя отстранява нередовности на първоначалната искова молба, като уточнява кои точно са атакуваните решения на ОС /с какъв предмет/, на които се иска отмяна. Отстраняването на нередовността има обратно действие /чл. 129, ал. 5 ГПК/. В частта относно основанията за отмяна обаче исковата молба не е била нередовна, за да бъде уточнявана, поради което тези допълнително наведени основания не са станали част от предмета на иска.

При така уточненият предмет на исковата защита въззивният съд ще разгледа исковата претенция.

2. По основателността на предявените искове

Както бе посочено по-горе доводите в исковата молба за незаконосъобразност на атакуваните

решения са: 1) поканата за свикване не била обявена в РЮЛНЦ и не била поставена на мястото за обявление в сградата, където се намира управлението на сдружението; 2) не бил спазен предвиденият в същата разпоредба 1-месечен срок, тъй като решението на УС за свикване на ОС е от 10.05.2019 г., а самото ОС е проведено на 8.06.2019 г. И двата довода са свързани с твърдяно нарушаване на процедурата по свикване на ОС по чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ, поради което преди всичко следва да бъде отговорено на въпроса дали тази разпоредба е приложима в случая.

В исторически план разпоредбата на чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ е претърпяла развитие. Според първоначалната редакция на закона от ДВ, бр. 81/6.10.2000 г. разпоредбата е имала **императивен характер**, като е предвиждала, че поканата за свикване на ОС се обнародва в „Държавен вестник“ и се поставя на мястото за обявления в сградата, в която се намира управлението на сдружението, най-малко един месец преди насрочения ден. Впоследствие, с изменението от ДВ, бр. 79/29.09.2006 г. разпоредбата придобива **диспозитивен характер**, гласящ: *„Ако друго не е предвидено в устава, поканата се обнародва в „Държавен вестник“ и се поставя на мястото за обявления в сградата, в която се намира управлението на сдружението, най-малко един месец преди насрочения ден“*. Актуалната редакция е от ДВ, бр. 74/20.09.2016 г., в сила от 1.01.2018 г., запазва този диспозитивен характер, като единствено заменя обнародването на поканата в ДВ с обявяването ѝ в РЮЛНЦ, воден от Агенцията по вписванията.

След изменението от ДВ, бр. 79/2006 г. съдебната практика трайно приема [\[1\]](#), че предвиденият в чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ ред за оповестяване на поканата вече не е императивно изискване, тъй като е уредена възможността уставът на сдружението да предвиди друго. Това друго може да касае както част, така и всички елементи от реда за оповестяване по чл. 26, ал. 3 – както мястото на обявяване /РЮЛНЦ и/или мястото за обявление в сградата на управлението/, така и времето за публикуване или поставяне на обявлението /минималният срок от 1 месец преди насрочения ден за общото събрание/. Следователно, допустимо е уставът да предвиди **изцяло различен ред** за съобщаване на поканата.

Според въззивният съд такъв различен ред е предвиден в клаузата на чл. 11, ал. 2 от действащия към 8.06.2019 г. устав на сдружението, изменен последно на ОС на 28.06.2014 г. Същата предвижда, че свикването на ОС се извършва с **писмена покана** с определено съдържание и приложения към нея, която не се обнародва в ДВ. Доколкото тази редакция е от 2014 г. и е била съобразена с редакцията на чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ от ДВ, бр. 79/2006 г., то същата следва да се адаптира спрямо последващото изменение от ДВ, бр. 74/2016 г., заменящо обнародването в ДВ с обявяването в РЮЛНЦ. Следователно, безспорно уставът изключва обявяването на поканата в РЮЛНЦ. Доколкото вторият предвиден начин на разгласяване в чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ /поставяне на обявление в сградата на управлението/ е обвързан кумулативно с първия способ /обявяването в РЮЛНЦ/, а той е изрично изключен от устава, то следва да се приеме, че този втори способ също е бил имплицитно изключен, след като друго не следва от устава. При липсата на други предвидени в устава способи за разгласяване и предвид използваният израз „*писмена покана*“ следва да се приеме, че тази писмена покана следва да се разгласи чрез индивидуално връчване /съобщаване/ до всеки от членовете на сдружението, като уставът не ограничава техническото средство за това – дали по традиционния начин или чрез електронна комуникация от всякакъв вид. Същевременно, дерогиран е и 1-месечният срок по чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ, доколкото той е свързан само с визираните в закона способи за разгласяване – обявяване в РЮЛНЦ и поставяне на обявление в сградата, а и двата способа са изключени от чл. 11, ал. 2 от устава, който не предвижда подобен срок.

Ето защо следва да се приеме, че в допустимо отклонение от чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ в чл. 11, ал. 2 от устава е уреден друг ред за разгласяване на поканата за свикване на ОС – както по отношение на способите за разгласяване, така и по отношение на срока за това. При това положение дерогирана е цялата разпоредба на чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ, поради което тя не е приложима към разгласяването на поканата за процесното ОС, проведено на 8.06.2019 г. Доколкото и двата довода за незаконосъобразност на атакуваните решения на ОС са свързани именно с нарушаването на чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ, то след като разпоредбата е неприложима в случая, тя и не може да бъде нарушена. Това означава, че на тези основания решенията не са незаконосъобразни, а извън предмета на иска е проверката на други неизтъкнати от ищеца пороци в рамките на преклузивния срок по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ.

Друг е въпросът, че ищецът не е и легитимиран да се позовава на нарушения на чужди права предвид забраната по чл. 26, ал. 4 ГПК. Той може да изтъква в съдебния процес евентуално нарушение на правото му на лично уведомяване, но не и нарушение на правата на другите членове на сдружението, които не са предявили иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ. В случая неговото право на участие в ОС не е било нарушено по никакъв начин поради неуведомяване или несвоевременно уведомяване, доколкото е присъствал и участвал в същото ОС, а и признава в исковата молба, че е получил по електронен път поканата за ОС.

Предвид изложените съображения исковете по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ за отмяна на атакуваните решения на общото събрание на ответното сдружение, проведено на 8.06.2019 г. в гр. София, са изцяло неоснователни.

С оглед на изложеното обжалваното решение се явява неправилно и следва да се отмени, а исковете – да се отхвърлят.

3. По разноските за производството

При този изход на спора на право на присъждане на разноски за въззивното производство има само ответника съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК. Същият е направил искане за присъждане, което е основателно. Доказани са разноски в размер на 330 лв., от които 30 лв. – за държавната такса по въззивната жалба и 300 лв. – за заплатеното адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция по договор за правна защита и съдействие от 6.10.2021 г.

Така мотивиран Софийският апелативен съд,

[\[1\]](#) вж. решение № 135/10.03.2021 г. по т.д. № 1653/2019 г. на ВКС, I т.о.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 15.08.2021 г. по т. д. № 1307/2019 г. на Софийския градски съд, VI-9 състав, и вместо това постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **С. Т. Д.** с ЕГН – *****, с адрес – гр. ***, ж.к. „***“, бл. *, ет. *, ап. **, **срещу сдружение „Съюз на българските композитори“** с ЕИК – 000703486, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „Иван Вазов“ № 2, **искове по чл. 25, ал. 4 от ЗЮЛНЦ** за отмяна на решенията на общото събрание на ответното сдружение, проведено на 8.06.2019 г. в гр. София, а именно за: 1) приемане оставката на акад. Г. М. и освобождаването му

от Управителния съвет; 2) освобождаване на проф. Г. К. от Управителния съвет; 3) приемане първа точка от дневния ред за следващото общо събрание да бъде „избор на двама нови членове на Управителния съвет“; 4) приемане към чл. 11 от устава да се прибави нова буква „Г“ със следния текст: „Общото събрание прекратява или удължава мандата на УС и на КС на СБК. За секция „Музиколози“ ОС на секцията решава този въпрос“; 5) приемане на промяна в устава, като чл. 13, ал. 1, буква г) да се промени в текста, както следва: „четирима“ на „двама“ членове композитори“; 6) приемане промяна текста на чл. 13, абзац 3 в устава на СБК, както следва: „За пълен мандат се счита този, който е минал повече от половината срок, упоменат в устава“.

ОСЪЖДА С. Т. Д. с ЕГН – *****, с адрес – гр. **, ж.к. „****“, бл. *, ет. *, ап. **, да заплати на сдружение „Съюз на българските композитори“ с ЕИК – 000703486, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „Иван Вазов“ № 2, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 330 лв. – разноси за производството пред САС.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд при условията на чл. 280 ГПК в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____